

danske regering om, at danske soldater og danske politifolk skal anholde den irakiske hærchef.

Umiddelbart synes jeg, det lyder helt aparte. Det synes jeg lyder aparte. Umiddelbart ville jeg opfatte det, som om det oplagt er en sag for regeringen at tage stilling til og for Udenrigsministeriet at tage stilling til. Men o.k., hvis ministeren mener, at den opgave skal uddelegeres til Statsadvokaturen for Særlige Internationale Straffesager, så o.k.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg tror, at debatten er ved at nå et niveau nu, hvor den kører lidt i selvsving. I hvert fald virker det, som om alt bevidst skal fordrejes i en retning, som på ingen som helst måde har været intentionen.

Jeg har allerede i min første besvarelse til hr. Søren Søndergaard og til mange andre, der har været optaget af, hvorledes regeringen principielt stiller sig til spørgsmålet om krigsforbrydelser, redegjort for de overvejelser, som regeringen vil gøre sig, når man har fundet hærchefen, såfremt man finder hærchefen, og de overvejelser, der er dels om et internationalt krigstribunal, dels om de overvejelser, der er, såfremt der ikke kan ske en retsforfølgning, eller såfremt det viser sig, at man har bevisbyrde nok, men at den retsforfølgning ikke kan ske i hærchefens hjemland eller ved en international krigsforbryderdomstol.

Det har jeg redegjort for meget, meget klart. Men som jeg svarede hr. Søren Søndergaard og fru Sandy Brinck, er vi jo ikke i den fase for øjeblikket.

Jeg er blevet spurgt, om regeringen vil undersøge alle rygter. Til det må jeg blot sige, at det jo ikke er et anliggende, som hører under regeringens normale arbejdsområde.

Det er fuldstændig korrekt, at når det gælder henvendelser til andre lande, så er det naturligt, at det er en minister, der foretager den henvendelse. Derfor er der også afsendt ikke et, men to breve til den amerikanske ambassade for at få en afklaring af de rygtedannelser, der har været, for så vidt angår de amerikanske myndigheders involvering i sagen.

Kl. 12.25

Men for så vidt angår andre rygter om hærchefens nuværende opholdssted osv., vil jeg fastholde, at det er en opgave, som ligger trygt og godt hos Statsadvokaten. Der bliver gjort alt, hvad man kan, for at efterforske den her sag, selvfølgelig ikke kun at efterforske, hvor hær-

chefen befinder sig for øjeblikket, men også at gå videre i forberedelsen af, hvorvidt der kan rejses tiltale i Danmark. Og de overvejelser er ikke færdige endnu. Det var det, jeg stilfærdigt forsøgte at forklare hr. Søren Søndergaard.

Så jeg tror sådan set ikke, at der i princippet er den store uenighed om, hvordan arbejdsfordelingen mellem forskellige myndigheder er, men jeg må fastholde, at der på det principielle plan selvfølgelig er nogle overvejelser, som regeringen på et tidspunkt skal gøre sig. Den fase, vi er inde i nu, er en fase, hvor det først og fremmest er Statsadvokaten og det naturlige arbejde, der ligger under statsadvokaturen, som må varetage det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Søren Søndergaard for den tredje og dermed sidste korte bemærkning og det samme for fru Sandy Brinck.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det eneste, der altså trækker denne her diskussion i langdrag, er jo, at regeringen ikke vil svare på det meget enkle spørgsmål og ikke vil forholde sig til den meget enkle problemstilling, der hedder, hvorfor man ikke eftersøger manden i Irak via de koalitionsstyrker, som Danmark selv er en del af.

Når man ikke vil svare på det spørgsmål, så bliver alle erklæringerne om, at man vil gøre, hvad man kan, for at han bliver retsforfulgt, jo hule. For hvem eftersøger så manden i det irakiske territorium? Det er klart, hvem der eftersøger ham i Sverige. Det er klart, hvem der eftersøger ham i Norge. Det er klart, hvem der eftersøger ham i England, for der er jo udsendt en efterlysning via Interpol.

Men hvem eftersøger ham i Irak? Det er jo ikke det irakiske politi, vel? Hvem eftersøger ham i Irak? Hvem har ansvaret i Irak? Ja, det har koalitionsstyrkerne, og derfor er den eneste vej frem selvfølgelig, at man laver en aftale med koalitionsstyrkerne om, at de eftersøger ham, og at de, hvis de fanger ham, så anholder ham.

Jeg må indrømme, at jeg er meget ked af, at konklusionen på denne her debat ikke kan være, at man giver et klart tilsagn om det fra regeringens side.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Sandy Brinck, tredje og sidste korte bemærkning.